

**ВЕЧЕРНИЕ
ВЕСТИ**

16(3111),
24-30 апреля 2017 г.

СТАТИ НА ЗАХИСТ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Земля є власністю українського народу і основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Ці норми прописані в Конституції України. Відповідно тільки народ може вирішити, чи варто під час війни та соціально-економічної кризи братися за розпродаж вітчизняних чорноземів. Але влада не бажає чути українців — вона, прикриваючись Меморандумом із МВФ, воліє якнайшвидше звільнити села від людей та пустити з молотка безцінний скарб країни — землю.

ЗАЧИСТКА ФЕРМЕРСТВА

Багаторічна боротьба фермерів і селян за землю, з якої їх виживають, триває від 2002 року. За словами президента Асоціації фермерів та приватних землевласників Івана Томича, тільки за прем'єрства Юлії Тимошенко аграрії мали справжню підтримку. Проте її наступники, включно з нинішнім урядом, робили все, щоб знищити фермерство. Так, якщо 2009 року в Україні працювало 44 тис. фермерських господарств, які надавали 300 тис. робочих місць, то нині їх залишилося 33 тис., а кількість працівників скоротилася удвічі.

«Державна підтримка українського фермера торік становила 4 грн на гектар, а в Європі — 200–500 євро. Аграрії у країнах ЄС

беруть кредит під 1–2%, а в нас менше ніж під 25–30% його не нададуть», — підкреслив Томич, виступаючи на зборах громадян України щодо ініціативи проведення Всеукраїнського референдуму про заборону продажу сільськогосподарської землі.

Свою чергою лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко додала, що наразі держпідтримку людям, які працюють на землі, взагалі ліквідовано, так само як і знищено систему пільгового оподаткування. Що вже казати про стратегічні програми розвитку фермерства, які б передбачали сприяння аграріям не просто в реалізації сировини, а й у продажу кінцевого продукту.

За словами політика, сьогодні Україна отримує 17,8 млрд євро від експорту продукції сировини.

«Якщо дати можливість фермерам зробити якісну, екологічно чисту продукцію, щорічно зможемо отримувати 178 млрд грн, що перевищуватиме нинішній ВВП України майже удвічі», — зазначила Юлія Тимошенко.

Але процвітаюча країна можновладцям не потрібна. І власники бодай клаттика землі замість того, щоб плідно й ефективно вести господарство, відчуваючи підтримку держави, змушені боротися за свої наділи. Нині війна з людьми, які працюють на землі, сягнула кульмінаційної стадії. Рейдери підступають до них з погрозами: або перепиши пай, або ми тобі хату спалимо. А щоб відібрати землю у успішних фермерів, злочинці не гребують найжорстокішими заходами.

(Закінчення на стор. 2)

4 820097 410027

17016

ВСУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Так, 23 березня до будинку фермера Ігоря Майка на Київщині вночі вдерлися молодики.

«Його з дружиною били залізними стрижнями, потім тіло фермера почали різати на шматки. Від катувань він помер на місці, а його дружина в дуже важкому стані перебуває у лікарні.

Також випадків рейдерства безліч. На чолі цієї камарилі стоїть гарант Конституції, який у своїй аграрній «сім'ї» накопичив сотні тисяч гектарів землі для того, щоб потім її легалізувати через продаж на так званих аукціонах», — розповіла Юлія Тимошенко, зазначивши, що саме з цієї причини Петро Порошенко за спиною народу підписав Меморандум із МВФ, де прописана так звана земельна реформа, метою якої є розпродаж українських чорноземів.

Любов Шлінчак, єдиний син якої загинув у 2014-му в АТО і був нагороджений посмертно орденом «За мужність», впевнена, що всі реформи в Україні більше нагадують експерименти над людьми, і влада робить їх виключно заради власного «покращення».

«Тепер вони вирішили продати землю — останнє, що залишилося в українського народу. Але земля — це не просто територія. Для нас вона — годувальниця, мати, яку не продають. Її люблять і її захищають, за неї боровся мій дід, за неї загинув мій син Володимир і за неї хлопці зараз проливають кров на війні. А можновладці хочуть пошматувати її, пустити з молотка. Чим вони кращі за сепаратистів?» — обурилася літня жінка.

Своєю чергою Іван Томич зазначив, що перш ніж ухвалювати доленосне рішення щодо відкриття ринку землі, потрібно взнати думку народу. А це можливо шляхом референдуму.

«Допоки не буде відповіді нації, приймати рішення щодо розпродажу українських чорноземів є злочинним», — додав він.

Народний депутат, перший заступник голови партії «Батьківщина» Іван Кириленко констатував, що проведення референдумів є позитивною європейською практикою. Так, за його словами, у Швейцарії, найзаможнішій країні Європи, народовиявлення відбувається доволі часто.

«Там постійно радяться з народом, тому й живуть спокійно і заможно: без бунтів, без акцій непокорі і без крові. Настав час дати слово і українському народу», — зазначив депутат.

ПЕРШИЙ КРОК ТЕРНИСТОГО ШЛЯХУ

Проте українські можновладці не воліють організувати референдум. Президент одним своїм розпорядженням міг би ініціювати його проведення, щоб з'ясувати, як ставляться українці до продажу землі. Але він цього не робить.

Тому «Батьківщина» спільно з Асоціацією фермерів та приватних землевласників, ВО «Свобода» та Комітетом захисту рідної землі, до якого входять 28 всеукраїнських громадських організацій, розпо-

Стати на захист РІДНОЇ ЗЕМЛІ

**ГЕКТАР НИЖЧОЇ ЗА ЯКІСТЮ ЗЕМЛІ,
АНИЖ УКРАЇНЬКА, У НІМЕЧЧИНІ КОШТУЄ
80 ТИС. ЄВРО. ТИМ ЧАСОМ ЗА ГЕКТАР УКРАЇНСЬКОГО
ЧОРНОЗЕМУ ДАЮТЬ ЛИШЕ 500–700 ДОЛАРИВ**

чали боротьбу за право на волевиявлення, зробивши перший крок на тернистому шляху підготовки до Всеукраїнського референдуму за народною ініціативою. Минуло тижня у Києві, згідно з законом «Про Всеукраїнський референдум», відбулися збори, учасники яких об'єднали спільною метою — захистити українську землю.

З огляду на те, що на догоду МВФ влада всіляко перешкоджатиме в проведенні такого референдуму, ініціаторам руху дуже важливо чітко дотримуватися букви закону. Так, Центральну виборчу комісію повідомили про дату, час та місце проведення зборів, а присутня на них представниця ЦВК Жанна Усенко-Чорна посвідчила факт зібрання.

У таких заходах мають брати участь не менше як 2 тис. громадян, проте на цих зборах зареєструвалися підписами із зазначенням повних біографічних даних 2352 учасники. Також, згідно із законодавством, було обрано голову та секретаря зборів, лічильну комісію. А під час обговорення порядку денного учасники проголосували за доцільність проведення Всеукраїнського референдуму та сформулювали питання, яке буде винесене на всенародне обговорення: «Чи підтримуєте ви продовження існуючої заборони на продаж земель сільськогосподарського призначення безстроково?».

Далі за процедурою був затверджений склад ініціативної групи, що нараховує 10 тис. 62 особи, хоча закон передбачає щонайменше 500 осіб. Уповноваженим представником ініціативної групи обрано президента АФПЗ Івана Томича, який упродовж семи днів після проведення зборів має передати до ЦВК необхідний пакет документів за результатами заходу.

За п'ять днів Центрвиборчком мусить проаналізувати надані матеріали й винести рішення щодо реєстрації ініціативної групи з підготовки до референдуму. Якщо рішення буде позитивним, ініціативній групі видається свідоцтво, після чого вона має розпочати збір підписів громадян за проведення плебісциту. Підписів має бути не менше як три мільйони, їх належить зібрати не менше як у двох третинах областей, причому не менше як сто тисяч підписів у кожній області. Затим їх передадуть до ЦВК, яка й вирішить, чи подавати президенту свою оцінку щодо можливості проведення референдуму. І вже гарант своїм указом має оголосити народне волевиявлення, призначивши дату.

Це довгий шлях, який на кожному етапі може бути обірваний або Центрвиборчкомом, або главою

На її думку, саме недотриманням законодавчих вимог під час збору підписів влада зможе аргументувати відмову в проведенні референдуму щодо земельного питання.

МОРАТОРІЙ — ПРИНАЙМНІ ДО 2025 РОКУ

Учасники зборів наголошують, що вони не проти ринку землі як такого. Але мораторій на продаж сільськогосподарських угідь слід продовжити принаймні до 2025 року. Цей час потрібен для вирішення низки болючих питань.

За словами Івана Кириленка, наразі земельні ресурси України перебувають у жалювічному стані.

«Кілька років поспіль вчені криком кричать про те, що 8 млн гектарів земель потрібно вилучати із сільгосподарства через ерозію, за-

дарства, а не великі агрохолдинги, є годувальниками населення Землі.

Учасники зборів розуміють, що нині українці, які опинилися у скрутному становищі і мають клаптик землі, хотіли б виставити її на продаж. Тому вони наголошують, що такі наділи люди можуть продати, але виключно державі й за ринковою ціною. Відповідний законопроект «Батьківщина» вже зареєструвала у парламенті.

Лідер партії розповіла, що гектар нижчої за якість землі, аніж українська, у Німеччині коштує 80 тис. євро. Тим часом за гектар українського чорнозему дають лише 500–700 доларів.

За її словами, нині у багатьох країнах світу сільськогосподарські землі перебувають у державній власності. У США, до прикладу, впродовж останніх десяти років держава скуповує угіддя у тих, хто бажає їх продати. І наразі у державній власності Штатів акумульовано 50% наділів, а в Канаді — 92%. Бо ці країни розуміють, що землі є товаром, який не виробляється і який потрібно цінувати та захищати на державному рівні.

**ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА УКРАЇНСЬКОГО ФЕРМЕРА
ТОРІК СТАНОВИЛА 4 ГРН НА ГЕКТАР,
А В ЄВРОПІ — 200–500 ЄВРО. АГРАРІЇ У КРАЇНАХ
ЄС БЕРУТЬ КРЕДИТ ПІД 1–2%, А В НАС МЕНШЕ
НІЖ ПІД 25–30% ЙОГО НЕ НАДАДУТЬ**

держави. Юлія Тимошенко припустила, що влада використовує членів ЦВК для того, щоб заблокувати процес проведення Всеукраїнського референдуму.

«Понад 10 тис. людей будуть збирати підписи. Потрібно не сфальшувати жодної літери і жодної коми, тому що влада буде очікувати, щоб у зібраних матеріалах не містилося або паспортних даних, або неправильно була вказана адреса проживання громадянина України», — застергла лідер партії.

болочення, закислення та підвищення рівня радіації. Із цими проблемами не впорається дрібний фермер — їх необхідно вирішувати на державному рівні», — констатував він, додавши, що паралельно потрібно розібратися із земельними кадастрами.

Також мусить запрацювати державний селянський банк, який даватиме фермерам кредити під низькі відсотки, щоб аграрії мали можливість купувати чорноземи. Адже, як наголосила Юлія Тимошенко, саме фермерські госпо-

«Наші землі — безцінні. Але під час війни квапляться продати не «Рошен», а 42 млн гектарів наших чорноземів — це 10% усіх родючих земель світу. Це теж війна — війна проти українського селянства. Це війна проти кожного з нас. І тому ми або станемо на захист нашої сільськогосподарської землі, або ми — не народ, не нація, не громадяни власної держави», — підсумувала лідер «Батьківщини».

Катерина МІЦКЕВИЧ

Цілий тиждень народні депутати працювали в комітетах. Далі зустрічатимуться з виборцями, знову повернуться у свої кабінети... І тільки 16 травня завітають до сесійної зали. Місячна перерва між пленарними засіданнями вочевидь не сприяє плідній праці на благо України та українців. Немало чудових курортів уже зачекалися народних обранців! Насправді ж цікаво, скільки днів на рік працюють депутати?

НА РЕФОРМИ БРАКНЕ ЧАСУ

Восени 2014-го ми як малі діти тишилися з того, що склад Верховної Ради восьмого скликання оновився на дві третини. Тоді багато хто захоплювався, мовляв, стільки нових облич, стільки справжніх професіоналів! Усі вони працюватимуть, не покладаючи картки. І, звісно, ніколи не трапиться щось на кшталт трагічного «голосування 16 січня» під час Революції Гідності.

Уже зовсім скоро громадськість побачила, що нинішні депутати мало чим відрізняються від своїх попередників. Вони так само люблять працювати на пляжах, так само порушують регламент, кнопкодавлять...

Тим часом рішення Конституційного суду від 7 липня 1998 року вказує на те, що фактично неперсонального голосування за той чи інший закон призводять до визнання такого голосування і такого закону неконституційними. Ви уявляєте, скільки законів треба було б переглянути?

Тож давно настав час реформувати роботу ВР! Понад рік тому Європейський парламент розробив дорожню карту щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради. Українські парламентарі тоді плескали в долоні й пообіцяли впровадити пропозиції у життя.

БАГАТЬОХ НАРДЕПІВ МАЛО ЩО ТУРБУЄ, ОКРІМ ВИРІШЕННЯ ВЛАСНИХ ПРОБЛЕМ. ТОМУ МИ Й МАЄМО СИТУАЦІЮ, КОЛИ, ЗА РІЗНИМИ СОЦОПИТУВАННЯМИ, ВР ПІДТРИМУЮТЬ БЛИЗЬКО 4% ГРОМАДЯН

Насправді цей документ містить як чимало цікавих пропозицій, так і безліч банальностей та суперечностей. Однак окремі норми можна було реалізувати.

Нагадаємо деякі рекомендації. Так, нам запропонували переглянути календарний план проведення сесій Верховної Ради й запровадити об'єднані пленарно-комітетські тижні, відмовившись від тижнів, присвячених цілковито роботі в комітетах. Таке перекроювання графіка справді могло б створити багато незручностей для патологічних прогульників.

Ось ще одна корисна порада, хоча й занадто м'яка: голова ВР (або заступник, головуючий на пленарному засіданні) повинен мати право відсторонити від участі у засіданні депутата за поведінку, яка має ознаки насильства або спрямована на зрив роботи Верховної Ради. Термін відсторонення залежатиме від ступеня серйозності порушення порядку.

Також нам нагадали про можливість запровадження фінансових стягнень. Що не кажи, а депутати — люди жадібні: згадайте тільки, як взято вони час від часу говорять про підвищення зарплатні!

Для підтримання належного порядку під час засідань рекомендувалося започаткувати роботу інституту парламентських приставів, а ще розробити Кодекс поведінки народного депутата. В українських реаліях це видається якимось навіть кумедно. Надто враховуючи те, що депутати є недоторканими.

Ще пропозиція: у структурі Верховної Ради наступного скликання треба передбачити меншу кількість комітетів, які повинні чітко співвідноситися зі сферами відповідальності міністерств.

Також нам запропонували визначити реалістичну, а не надмірну кількість помічників для одного депутата, яким видаватимуться посвідчення.

Серед суперечливих порад — застосування посад експертів із питань регламенту та процедурних аспектів роботи ВР, які повинні під час пленарного засідання асистувати спікеру, надавати за його зверненням інформацію та гарантувати, що депутати працюють за суворим дотриманням норм. Порушення регламенту є справжнім лихом цього парламенту, але чи варто ще більше роздувати штат апарату ВР та хто призначатиме експертів-контролерів?

А ось ця пропозиція, з огляду на ситуацію в українському політикумі, теж є доволі курйозною: варто ство-

рити окремий підрозділ із питань міжпартійного діалогу (посередницький відділ), який забезпечуватиме підтримку та координацію діяльності міжфракційних угруповань, скликати зустрічі та наради представників політичних партій з метою подолання суперечностей.

Наразі за рік народні обранці не виявили особливого бажання взятися за реформування Верховної Ради. Тож чекаємо 16 травня у сесійній залі депутатів — засмаглих і відпочилих...

СТРАХ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗАМІСТ ПІАРУ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін пропонує згадати, коли в Україні починалися розмови про реформування парламенту.

СТОМЛЕНІ СОНЦЕМ, А НЕ ЗАКОНОТВОРЧІСТЮ

ЯКЩО ДЕПУТАТА ДВІЧІ ЗЛОВИЛИ НА КНОПКОДАВСТВІ, ТО ТРЕБА ВІДІБРАТИ В НЬОГО МАНДАТ. А ЩЕ КРАЩЕ — ПРИТЯГНУТИ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ!

«У березні минулого року тоді ще спікер Володимир Гройсман зібрався у прем'єри. Йому конче потрібно було продемонструвати, що під його керівництвом парламент змінюватиметься, ставатиме європейським. Це була красива картинка для Європи та можливість пропіаритись. Наші політики готові брати публічні зобов'язання, знаючи, що пам'ять у виборців дуже коротка.

Мені здається, що ні парламентарі, ні керівництво Верховної Ради і не думали про реальне втілення цієї реформи. Багатьох нардепів мало що турбує, окрім вирішення власних

проблем. Тому ми й маємо ситуацію, коли, за різними соціопитуваннями, ВР підтримують близько 4% громадян. Тож у нас справжня парламентська криза. Катастрофічно низький рівень довіри — пряме свідчення цього.

Проте побутує навіть така скептична думка, мовляв, нехай краще Верховна Рада відпочиває, аніж працює і ухвалює закони, які потім ускладнюють життя українцям», — пояснює політолог.

За словами Якубіна, європейські інституції згодом дійсно можуть спитати: а де ж обіцяна реформа? Та в парламентарів завжди будуть відмазки на кшталт: ми тільки напрацюємо базис, розробляємо норми...

«Наші політики навчилися одне говорити тут, інше — в Брюсселі, третє — у Вашингтоні. Не виключаю,

що наразі вони відчувають менший тиск і вплив з боку європейських інституцій, які нині зайняті власними проблемами — «Брексітом», виборами... І нардепи цим користуються», — говорить експерт.

Олексій Якубін зазначає, що аби навести лад у парламенті, треба вжити цілий комплекс заходів. Зокрема, важливо запровадити відповідальність за кнопкодавство.

«Потрібно міняти або систему, або людей. Тому добре було б частіше проводити вибори. Ось сидить депутат і думає, що він має ще гарантованих п'ять років, то для чого перепрацювати. Не вірю, що в парламентарів може з'явитися якась етична мотивація. Їх потрібно беззастанно тримати в страху відповідальності перед виборцями. Європейський досвід свідчить про те, що інакше стимулювати депутатів не можна. Тамтешні парламентарі, мабуть, не кращі за наших, але вони живуть у постійній напрузі. І якщо суспільство ними невдоволене, то відбуваються дочасні вибори», — констатує політолог.

ПРОГУЛЯВ — СКЛАВ МАНДАТ

Експерт Українського інституту аналізу та менеджменту політики Микола Спіридонов зазначає, що скоріше за все ідею реформування парламенту здадуть до архіву.

«Нині перед депутатами стоїть головне завдання — якнайкраще відпочити. Влітку вони мають канікули терміном у півтора місяця, взимку — місяць, і от знову вакації підвернулися... Їх цікавлять Мальдіви та Канари, а не реформа Верховної Ради», — говорить політолог.

Микола Спіридонов зауважує, що склад цього парламенту вкрай недолугий. Але щоб навести в ньому

лад, достатньо лише кількох рішень та наявності політичної волі.

«Кнопкодавство — дуже м'яке визначення. Коли людина віддає свій голос за когось іншого — це пряме порушення Конституції, у якій чітко записано, що член парламенту мусить голосувати особисто! Тож якщо депутата двічі зловили на цьому, то треба відібрати в нього мандат. А ще краще — притягнути до кримінальної відповідальності за порушення Конституції!

Ті самі заходи вживати і до прогульників, щоб нарешті прирівняти народних обранців до простих громадян.

Торік одного мого знайомого звільнили за один начебто прогул. Насправді людина відпрацювала в інший день, та це нікого не цікавило. Якби так жорстко ставилися і до парламентарів, то вони б сумлінно ходили на засідання, адже вклали в свої мандати чимало коштів та зусиль. Натомість депутати просто не відчувають відповідальності... Треба лише кілька рішень та один-два прецеденти — і за місяць буде порядок. Але Рада сама ухвалює закони і не працюватиме проти себе. Тому потрібен тиск громадськості, експертів... А найкраще переобрати цей парламент, адже він повністю розчарував», — пояснює експерт.

Водночас політолог прогнозує, що наступний склад Верховної Ради за всіма ознаками буде ліпший: «Річ у тім, що на хвилях потрясіння (вибори відбувалися після Революції Гідності) найвище спливають не найшляхетніші люди. Звичай перша післяреволюційна хвиля є бракованою. Це історична закономірність. Тож існує висока вірогідність, що склад наступного парламенту буде якіснішим. А якщо цього не станеться, то треба знову йти на дочасні вибори.

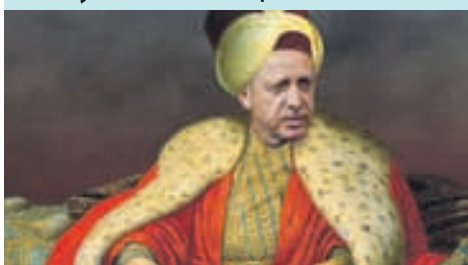
Кажуть, мовляв, плебісцити шкодять економіці, та я вважаю, що вони, навпаки, її розігривають. Сам собою є хибним принцип, за яким в Україні парламентарів обирають раз на п'ять років. Їх потрібно змінювати частіше».

Яна ДЖУНГАРОВА

ПОНАД РІК ТОМУ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ РОЗРОБИВ ДОРОЖНЮ КАРТУ ЩОДО ВНУТРІШНЬОЇ РЕФОРМИ ТА ПІДВИЩЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОЇ СПРОМОЖНОСТІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ. УКРАЇНСЬКІ ПАРЛАМЕНТАРІ ТОДІ ПЛЕСКАЛИ В ДОЛОНІ Й ПООБІЦЯЛИ ВПРОВАДИТИ ПРОПОЗИЦІЇ У ЖИТТЯ

Султан Эрдоган

«Я не буду править вечно», — заявил оппонентам президент Турции Реджеп Тайип Эрдоган, комментируя результаты референдума, которые превратили его в настоящего султана. Теперь он может фактически единолично править до 2029 года. А чтобы ему никто не мешал, он еще одним референдумом вернет смертную казнь и окончательно закрутит гайки в стране.

Изменения в Конституции, которые были поддержаны в ходе референдума, ликвидируют пост премьер-министра. И президент, который раньше выполнял скорее символические функции, получает неограниченные полномочия. Теперь он может назначать высших должностных лиц, включая министров, готовить проект государственного бюджета, вводить некоторые законы своим декретом, избирать высших судей, распустить парламент и самостоятельно объявлять чрезвычайное положение. Рассказывая о влиянии на судебную систему оппозиционного исламского проповедника Фетхуллыхы Гюлена, который якобы виновен в попытке вооруженного переворота, Эрдоган выбил себе право вмешиваться в работу турецких судей.

И хотя он и ранее последовательно сажал и выгонял из страны оппозиционных журналистов, политиков, религиозных и общественных деятелей, теперь пазл всевластия для него окончательно сложился. А еще один референдум о возврате в Уголовный кодекс страны смертной казни окончательно задает чехлые ростки демократии и убьет инакомыслие.

Именно поэтому Высший избирательный совет Турции отклонил апелляцию оппозиции, требовавшей отменить итоги референдума о расширении полномочий президента страны. За удовлетворение апелляции посмел высказаться лишь один член совета, а против — десять. И не важно, что был зафиксирован ряд нарушений.

По итогам подсчета 100% бюллетеней, конституционные предложения Эрдогана поддержали 51,41% (25 млн 157 тыс. 025) проголосовавших, против изменений — 48,59% (23 млн 777 тыс. 091). Эрдоган хочет власти и будет держаться за нее. Тем более что Европа отреагировала на референдум в Турции обеспокоенностью и просьбами рассмотреть рекомендации Совета Европы найти возможный национальный консенсус.

А еще Эрдоган теоретически увеличил себе срок правления до 2029 года. В Турции президент избирается на 5 лет не более двух сроков подряд. Учитывая обновление Конституции, его нынешнее правление, начавшееся в 2014-м, можно будет уже не считать.

Видимо, в этот момент Эрдогану позавидовал и Путин, и президент Украины, тоже мечтающий сосредоточить в своих руках все вертикали власти. Но если от хозяина Кремля можно ожидать чего угодно, Порошенко на столь явную аферу не пойдет — он пока еще очень сильно прислушивается к Европе, что спасает Украину от узаконенной узурпации власти. Впрочем, каждый скрытый и явный диктатор забывает об одном: рано или поздно его свергает собственный народ.

Арина МАРТОВА

Украинское общество постепенно приучают мыслить двумя категориями: «зрада» и «перемога». Промежуточное решение Международного суда ООН о введении временных мер в отношении РФ в рамках дела «Украина против России» пропоршенковские политики и эксперты расценили как победу, хоть требования нашей страны были удовлетворены лишь частично и рассмотрение дела по сути может преподнести еще много неожиданных поворотов.

Гаагский суд в своем вердикте по иску Украины на основании нарушения Россией Конвенции о ликвидации всех форм расовой дискриминации обязал РФ воздержаться от ограничений в отношении крымских татар и обеспечить им право на представительство своих интересов, включая возобновление деятельности Меджлиса. Кроме того, Москва должна создать в оккупированном Крыму условия для доступного образования на украинском языке.

В Кремле тут же поспешили заявить, что крымские татары ни в чем не утеснены.

«Фактически никаких ограничений для функционирования общественных организаций граждан России — крымских татар — нет. Существуют различные экстремистские проявления, экстремистские организации, и, как и везде в России, они будут преследоваться по закону», — сказал пресс-секретарь российского президента Песков, комментируя решение Международного суда ООН по иску Украины.

Есть опасения, что Меджлис так и не будет вычеркнут из списка запрещенных в России организаций. Также в Крым не смогут вернуться ни лидер крымских татар Мустафа Джемилев, ни председатель Меджлиса Рефат Чубаров. Это — принципиальная позиция Кремля.

Вероятнее всего, Россия заявит и о том, что никто не ограничивает возможность жителей аннексированного полуострова обучаться на украинском языке. Аргументация проста: дорогие россияне сами не хотят изучать «мову».

А вот просьбу Украины о предварительных мерах в отношении России из-за финансирования ею терроризма суд в Гааге не удовлетворил. Доказательства, предоставленные нашей страной, были недостаточными. Международный суд ООН хоть и признал свою юрисдикцию в данном деле, но временные меры так и не ввел.

И в этом эпизоде ключевую роль, к сожалению, сыграла не наша делегация, а британский адвокат Самуэль Вордсворт, которого Россия привлекла для защиты в этом международном процессе. В ходе предварительных слушаний он настаивал на своей интерпретации термина «терракт», пользуясь тем, что в международном праве нет его четкого определения.

Вордсворт говорил о том, что необходимо доказать «намерение» (умысел) посеять страх среди гражданского населения. Мол, предоставление финансов, оружия и поддержки можно назвать финансированием терроризма исключительно тогда, когда это делается с «целью или пониманием» того, что они будут использоваться для теракта.

Адвокат прекрасно понимал, что доказать намерение крайне сложно, да и рассчитывать на Кремль, который раскается и признается в на-

ГААГСКИЙ ПРОМЕЖУТОК

СОГЛАСНО ПУНКТУ 10 МИНСКИХ ДОГОВОРЕННОСТЕЙ, РФ ОБЯЗАНА ВЫВЕСТИ ВСЕ «ИНОСТРАННЫЕ ВООРУЖЕННЫЕ ФОРМИРОВАНИЯ, ВОЕННУЮ ТЕХНИКУ, А ТАКЖЕ НАЕМНИКОВ С ТЕРРИТОРИИ УКРАИНЫ ПОД НАБЛЮДЕНИЕМ ОБСЕ». ТАКЖЕ ДОКУМЕНТ ПРЕДПОЛАГАЕТ РАЗОРУЖЕНИЕ ВСЕХ НЕЗАКОННЫХ ГРУПП

мерных поставках вооружения, убивающего мирное население, или спонсировании «Л/ДНР», тоже не приходится.

Тем более что государственный терроризм не охвачен Международной конвенцией о борьбе с финансированием терроризма. Даже если государство само совершает теракт, оно не подпадает под указанную конвенцию. Исходя из всего этого, Вордсворт свое дело сделал.

По мнению суда, на данном этапе рассмотрение дела Украина не предоставила достаточное количество доказательств существования цели совершения терактов против мирного населения. Впрочем, наша страна может подготовить их дополнительно — в ходе рассмотрения дела по существу.

Отдельного внимания заслуживает то, что в вердикте Гааги Украина и РФ указываются как стороны Минских договоренностей. Соответственно, и Киев, и Москва должны полностью реализовать комплекс мер, направленных на мирное урегулирование конфликта на Донбассе.

Такая ремарка в тексте наконец признает Россию не наблюдателем, а именно стороной процесса, а Минские договоренности — международным договором, обязательным к выполне-

нию. Следовательно, согласно пункту 10 соглашений, РФ обязана вывести все «иностранные вооруженные формирования, военную технику, а также наемников с территории Украины под наблюдением ОБСЕ». Как известно, договоренности предполагают также разоружение всех незаконных групп.

Но и у Украины есть обязательства по минскому формату. Речь идет об изменениях в Конституции, предоставляющих Донбассу особый статус, а также о проведении выборов на оккупированных территориях. И, судя по всему, Украина готовится выполнять эти пункты. Не зря же ЦИК запрашивал у парламентских комитетов пояснение о возможности выборов в оккупированных районах Донецкой и Луганской областей. И если Украина теперь попробует отказаться от этих позорных пунктов, Россия как член Совбеза ООН будет громче всех требовать наказания для нас. О себе Кремль не беспокоится: любые резолюции, налагающие санкции на РФ, будут заблокированы.

Поэтому говорить о победе слишком рано, как и кричать «зрада». Это лишь первое, промежуточное решение Суда ООН. 12 мая в следующем вердикте Гаагский суд объявит, как будет продвигаться дело и сколько дадут времени нашей стране на подготовку меморандума, в котором Киев должен разложить в деталях все доказательства нарушения Москвой двух конвенций ООН — Конвенции о ликвидации всех форм расовой дискриминации и Конвенции о борьбе с финансированием терроризма, — включая субъективную сторону дела.

И если наша доказательная база действительно будет на уровне, можно ожидать и позитивных решений. Вердикт Гаагского суда не окончательный, и нельзя исключать, что в итоге он будет другим.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

В ТЕКСТЕ РЕШЕНИЯ МЕЖДУНАРОДНОГО СУДА ООН ЧЕТКО УКАЗАНО, ЧТО УКРАИНА И РФ ЯВЛЯЮТСЯ СТОРОНАМИ МИНСКИХ ДОГОВОРЕННОСТЕЙ. СООТВЕТСТВЕННО, И КИЕВ, И МОСКВА ДОЛЖНЫ ПОЛНОСТЬЮ РЕАЛИЗОВЫВАТЬ КОМПЛЕКС МЕР, НАПРАВЛЕННЫХ НА МИРНОЕ УРЕГУЛИРОВАНИЕ КОНФЛИКТА НА ДОНБАССЕ

Не стоит полагать, что режим в КНДР рухнет, если его лидера не станет. Хороших вариантов для решения проблемы ядерной программы Пхеньяна нет. Но военный вариант, безусловно, — наиболее тревожный.

Ядерная программа Северной Кореи на протяжении десятилетий вызывает серьезную озабоченность международного сообщества, и не напрасно. Вопреки распространенному мнению, проблема не в том, что режим непредсказуем и иррационален. Напротив, он доказал свою приверженность неуклонному развитию оружия и использованию этого развития не только для обеспечения своего выживания, но и для таких преимуществ, как получение помощи. Его экстравагантные угрозы, испытания оружия и другие провокации последовательны в своем повторении. После провала сделки по принципу «помощь в обмен на денуклеаризацию» и затем шестисторонних переговоров по этому вопросу международное сообщество пришло к соглашению относительно своей неспособности эффективно решить эту проблему.

Тем временем Северная Корея продвигается к своей цели — созданию ядерной боеголовки на ракете дальнего радиуса действия, которая может достичь США. Команда Обамы, чье «стратегическое терпение» было не столько политикой, сколько признанием ее отсутствия, предупредила новую администрацию Белого дома, что Пхеньян является главным приоритетом американской национальной безопасности.

Обычно новый подход приветствуется. Но Дональд Трамп — не обычный

Взгляд на Трампа и Северную Корею: РИСКИ РАСТУТ

перспективы пессимистичны в любом случае. А густонаселенные районы Южной Кореи, включая Сеул, и Японии (обе страны — союзники США) находятся в пределах досягаемости северокорейских ракет. Даже обычное оружие может опустошить эти страны.

Время заявлений Трампа, совпавшее с его встречей с китайским коллегой Си Цзиньпином в Мар-а-Лаго, говорит о том, что их следует рассматривать прежде всего как попытку оказать давление на Китай. Анализ вариантов действий США в Северной Кореи его помощниками по национальной безопасности, завершённый накануне встречи с Си Цзиньпином, рекомендует убеждать Пекин дей-

Кореи, если Трамп ослабит хватку в других сферах. Но больших и легких побед не будет.

Возможно, Трамп обдумывает другие способы: оказывать давление на китайские фирмы, которые ведут дела с Пхеньяном; дальнейшее использование кибер- и электронных ресурсов для взлома программы; даже, возможно, переговоры. Он даже предположил, что может встретиться за гамбургером с Кимом. Самая лучшая перспектива заморозки, но, к сожалению, не закрытия, ядерной программы Северной Кореи — это переговоры, каким бы неприятным вариантом это ни казалось.

Помощники Трампа сейчас обсуждают такие перспективы. Его тщес-

СЕВЕРНАЯ КОРЕЯ ПРОДВИГАЕТСЯ К СВОЕЙ ЦЕЛИ — СОЗДАНИЮ ЯДЕРНОЙ БОЕГОЛОВКИ НА РАКЕТЕ ДАЛЬНОГО РАДИУСА ДЕЙСТВИЯ, КОТОРАЯ МОЖЕТ ДОСТИЧЬ США. КОМАНДА ОБАМЫ, ЧЬЕ «СТРАТЕГИЧЕСКОЕ ТЕРПЕНИЕ» БЫЛО НЕ СТОЛЬКО ПОЛИТИКОЙ, СКОЛЬКО ПРИЗНАНИЕМ ЕЕ ОТСУТСТВИЯ, ПРЕДУПРЕДИЛА НОВУЮ АДМИНИСТРАЦИЮ БЕЛОГО ДОМА, ЧТО ПХЕНЬЯН ЯВЛЯЕТСЯ ГЛАВНЫМ ПРИОРИТЕТОМ АМЕРИКАНСКОЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

президент. То, как Белый дом может решить вопрос ядерной программы Пхеньяна, становится более серьезным поводом для беспокойства, чем сама программа. Заявление Трампа о том, что США сделают это сами, если Китай не поможет решить проблему, вызывает глубокое беспокойство, особенно учитывая замечание госсекретаря Рекса Тиллерсона о том, что военные варианты не исключены.

Союзники глубоко обеспокоены. Трудно переоценить, насколько опасным может быть упреждающий удар. Маловероятно, что США смогут идентифицировать и уничтожить все объекты и материалы, тем более что Северная Корея теперь имеет возможность осуществлять пуск с подвижной пусковой установки.

Не стоит также полагать, что режим рухнет, если его лидера не станет. Высокопоставленные чиновники КНДР могут прийти к выводу, что их

становать более активно. Другие варианты, в том числе наращивание противоракетной обороны в Японии и Южной Кореи, и без того являются сложной темой для Китая.

Отношения КНП со своим союзником всегда были напряженными и становятся все более враждебными. Пекин, возможно, мог бы вызвать крах Северной Кореи, но он не хочет, чтобы рядом появилось несостоявшееся государство. Потоки беженцев через границу в результате гражданской войны или американские войска в объединенной Кореи на пороге Китая также абсолютно ему не подходят.

Но Трамп напрасно думает, что Си внезапно сменит курс, особенно сейчас, на фоне резких заявлений США о торговле в Восточно-Китайском и Южно-Китайском морях. Китай, возможно, согласится на более жесткую позицию в отношении Северной

лавии и унижительная (если угодно) неспособность произвести замену реформы здравоохранения Обамы, безусловно, увеличивает риск того, что он будет искать очевидную «победу», которая позволит ему выглядеть сильным. Похоже, он полагает, что искусство сделки заключается в том, чтобы заставить других ее соблюдать. Все это никак не говорит об обдуманных мерах (в идеальном варианте — совместно с другими странами) и может привести к безрассудным, даже катастрофическим действиям.

Аналитики отмечают, что Ким Чен Ын разделяет любовь своего отца к стратегической эскалации, но предупреждают, что не ясно, знает ли он, как найти способы ее снижения. Страшно, что то же самое можно сказать и о Дональде Трампе.

The Guardian, Великобритания

Тактическая игра Терезы Мэй

С помощью новых выборов британский премьер-министр хочет обеспечить себе большую поддержку на переговорах с ЕС. Существует ли угроза того, что она расколется страну еще больше?

В течение последних нескольких лет демократия в Великобритании превращается в тактическую игру. Сначала, чтобы остаться у власти, ставку сделал проевропейский премьер Дэвид Кэмерон: он объявил референдум по «Брекситу», однако исход плебисцита стал для всех неожиданностью.

Теперь рискует его преемница — Тереза Мэй: она хочет провести досрочные выборы парламента, чтобы заручиться народной поддержкой для выхода из ЕС. Чтобы ни один представитель Палаты лордов, ни один мятежный премьер-министр Шотландии, и, конечно, ни один проевропейский однопартиец не мог встать на ее пути. Она надеется, что укрепление полномочий позволит ей обращать меньше внимания на индивидуальные интересы в этих сложных переговорах.

Неожиданный шаг премьер-министра понятен. К тому же это законно, поскольку она еще не сталкивалась с выбором народа. Но этот шаг можно также подвергнуть критике, потому что речь идет о несколько одностороннем политическом расчете. Мэй не нужны ранее запланированные выборы в 2020 году, сразу после того, как она испачкает руки переговорами по «Брекситу». Из-за отсутствия сильной оппозиции Мэй надеется на то, что ее снова утвердят в должности. Это даст ей широкие полномочия до 2022 года. И тогда, когда ситуация, вероятно, утрясется, ей лучше будет проводить очередные выборы.

Этот тактический маневр сопряжен с рисками. Мэй основывается исключительно на настроениях политической элиты страны. Но многие британцы, голосовавшие за выход из ЕС, хотят, чтобы премьер-министр выполнила свое обещание: «Брексит» — значит «Брексит». Не стоит ждать, что они проявят понимание в отношении задержек, а их не избежать в случае проведения выборов.

Возможно, Мэй считает, что негативные последствия «Брексита» еще не ощущаются, и ей удобно провести выборы до появления возможных противоречий из-за выхода из ЕС. Но премьер-министр не учитывает, что уже сейчас, к примеру, в деловых кругах царит большой скептицизм в отношении выбранного ею варианта «жесткого Брексита» (выход из внутреннего рынка

ЕС). Эти опасения усугубляются и, вероятно, заставят некоторых консервативных избирателей перейти в проевропейский лагерь либералов. Кроме того, многие британцы надеются на устранение ошибки после проигранного, по их мнению, референдума.

Глава правительства допускает, что население вновь заинтересуется противоречивой европейской проблемой. В выборах 2017 года, как и во время избирательной кампании тори в 2015 году и кампании по референдуму в 2016 году, также будет доминировать тема будущего сотрудничества с ЕС. Но не исключено, что эти выборы приведут к еще большему расколу страны.

Существуют разногласия между националистами, противниками глобализации, радикальными ксенофобами и традиционалистами, с одной стороны, и интернационалистами настроенными проевропейскими силами, для которых британские традиции не входят в противоречия с европейским сотрудничеством, с другой стороны. Существует также раскол между Англией и Шотландией, между старым и молодым поколениями.

Вместо того чтобы объединить страну перед переговорами о разрыве с 27 другими правительствами, эти выборы снова взбудоражат британское общество. Сейчас следовало бы искать прагматичный способ, с помощью которого Британия могла бы оставаться самостоятельной, но в то же время сохранять партнерские отношения с ЕС. А не углублять пропасть. Это отмечают и в Брюсселе. И следует ожидать, что тактическая игра Мэй приведет к тому, что переговоры, которые необходимо завершить к 2019 году, ЕС будет вести еще жестче.

Председатель Европейского совета Дональд Туск сравнил британский путь с фильмом Хичкока, в котором напряжение нарастает с каждой минутой. Ситуация может казаться спокойной, тем более что все знают, что напряженность все же придется разрядить. Сегодня можно прогнозировать, что Тереза Мэй выиграет выборы, ее тактический ход может сработать. Но он никому ничего не упростит, кроме ее самой.

Вольфганг БОМ, Die Presse, Австрия

МЭЙ СЧИТАЕТ, ЧТО НЕГАТИВНЫЕ ПОСЛЕДСТВИЯ «БРЕКСИТА» ЕЩЕ НЕ ОЩУЩАЮТСЯ, И ЕЙ УДОБНО ПРОВЕСТИ ВЫБОРЫ ДО ПОЯВЛЕНИЯ ВОЗМОЖНЫХ ПРОТИВОРЕЧИЙ ИЗ-ЗА ВЫХОДА ИЗ ЕС. НО ПРЕМЬЕР-МИНИСТР НЕ УЧИТЫВАЕТ, ЧТО УЖЕ СЕЙЧАС, К ПРИМЕРУ, В ДЕЛОВЫХ КРУГАХ ЦАРИТ БОЛЬШОЙ СКЕПТИЦИЗМ В ОТНОШЕНИИ ВЫБРАННОГО ЕЮ ВАРИАНТА «ЖЕСТКОГО БРЕКСИТА»

Поганий той абітурієнт, який не мріє стати студентом бюджетної форми навчання. Проте Міносвіти, експериментуючи, щороку змінює правила вступу до вишів. Чимало сюрпризів для молодих людей готує і цього року вступна кампанія, під час якої кожен бал, кожен додатковий бонус може стати вирішальним.

РОЗСТАВИТИ ПРІОРИТЕТИ

Уже наприкінці травня для випускників шкіл та тих, хто хоче вступати до вишів у 2017-му, розпочнеться зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО), за результатами якого вирішиться, чи стане абітурієнт студентом, чи йому доведеться шукати кращої долі поза стінами потенційної альма-матер.

Обов'язковим предметом для складання ЗНО є українська мова та література. Другий обов'язковий предмет — залежно від університету та спеціальності — математика, історія України чи біологія. Третій визначається вишем, який може запропонувати вступникам два предмети на вибір. Ті, хто склав ЗНО торік, але не став студентом, мають

Вступ до ВНЗ, або Початок ВИШколу

Реєстрація електронних кабінетів розпочнеться 29 червня і завершиться 25 липня, а реєстрація заяв відбуватиметься з 12 до 26 липня. Для абітурієнтів, які вступають на підставі співбесіди, вступних іспитів або творчих конкурсів, подача документів триватиме до 20 липня. Творчі конкурси ВНЗ почнуть проводити з 17 по 26 липня, вступні іспити — з 21 по 26 липня.

1,01 — для Дніпра, Львова, Одеси та Харкова, 1,03 — для Донецької та Луганської областей і переміщених ВНЗ, 1,02 — в інших випадках.

Тобто абітурієнт, який одночасно подав заяви до регіонального та столичного вишів, матиме більше шансів на вступ за заявою в обласному центрі, аніж у столиці.

Київські ВНЗ, які мають статус національних, тримають найвищу

визначенням МОН, це педагоги, біологи, математики й статистици. Також галузями освіти, які потребують сприяння, є природничі науки, механічна та електрична інженерія, автоматизація та приладобудування, біоінженерія, аграрні науки й продовольство, виробництво і технології.

Повний перелік спеціальностей, щодо яких застосовуватиметься галузевий коефіцієнт, можна подивитися у додатках до Умов прийому на навчання до ВНЗ в 2017 році.

ДОДАТКОВІ «СМАКОЛИКИ»

До речі, якщо абітурієнт пройшов довузівську підготовку за спеціальностями, щодо яких запроваджений галузевий коефіцієнт, на нього чекатимуть додаткові бали. Також на 10 балів можуть розраховувати призери Всеукраїнських учнівських олімпіад 2017 року та призери III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів — членів Малої академії наук України 2017 року.

Учасникам Всеукраїнської олімпіади вищою навчальною закладу для професійної орієнтації вступників із природничо-математичних та інженерно-технічних спеціаль-

зарахування до вишу за результатами співбесіди. Це інваліди, сироти, учасники бойових дій, вояки АТО і ті, хто проходить військову службу. До категорії «пільговиків» належать і особи, звільнені від військової служби (зокрема демобілізовані) після 30 листопада 2015 року, громадяни України, які мешкають на території проведення антитерористичної операції, а також ті, хто проживає на тимчасово окупованій території або переселився з неї після 1 січня 2017 року. Для таких вступників діятимуть квоти на зарахування до ВНЗ.

Сироти, абітурієнти з інвалідністю та учасники бойових дій підпадають під першу квоту, яка становить 10% від держзамовлення. А у вишах Донецької та Луганської області вона сягає 30%.

Квота в 20% застосовується для переселенців, які залишили окупований Крим після 1 січня 2017 року. Але діє вона лише в дванадцяти ВНЗ, на базі яких функціонують освітні центри «Крим-Україна».

Також квота діє у комунальних вишах, яких в Україні доволі мало. Її застосовують лише для членів відповідної територіальної громади, що фінансує підготовку фахівців для регіону.

АБІТУРІЄНТ, ЯКИЙ ОДНОЧАСНО ПОДАВ ЗАЯВИ ДО РЕГІОНАЛЬНОГО ТА СТОЛИЧНОГО ВИШІВ, МАТИМЕ БІЛЬШЕ ШАНСІВ НА ВСТУП ЗА ЗАЯВОЮ В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ, АНІЖ У СТОЛИЦІ

право вступати до вишів за минулорічними сертифікатами.

Майбутнім студентам доведеться дуже серйозно розмірковувати, до яких ВНЗ надсилати документи. Якщо торік можна було подавати до 15 заяв за п'ятьма фахами на бюджетну форму навчання, то тепер їх кількість обмежиться дев'ятьма за чотирма спеціальностями. Абітурієнт має визначити пріоритетність кожної із заяв, позначаючи її цифрами від 1 до 9.

Під номером один — та спеціальність і той виш, про які вступник мріє найбільше. Відповідно дев'ятку абітурієнт виставляє ВНЗ, потрапити до якого він би хотів найменше. При складанні рейтингового списку університети звертатимуть увагу на пріоритетність свого ВНЗ у заявах і віддаватимуть перевагу тим, хто прагне вступити саме до них, а не використовує цей навчальний заклад як запасний аеродром. Проте якщо вступник за результатами конкурсу не буде рекомендований до зарахування із пріоритетом №1, йому запропонують здобути ту саму спеціальність в іншому виші за заявою із нижчим пріоритетом.

А ось на комерційну форму навчання обмеження за кількістю заяв немає, та й пріоритетність вказувати не потрібно.

Від цього року і ті, хто прагне навчатися на стаціонарі, і заочники мають подавати заяви на вступ до вишу через електронний кабінет. А ось пільговики повинні передати письмову заяву безпосередньо у ВНЗ.

Першого серпня з'являться рейтингові списки до зарахування. Абітурієнти, які потрапили до них, повинні до 5 серпня надати оригінали документів. Затим 7 серпня оприлюднять списки зарахованих на бюджет, до 30 вересня — «контрактників».

Цьогоріч буде лише одна хвиля зарахування, а не три за рахунок розставляння абітурієнтами пріоритетності заяв.

При подачі заяви слід обов'язково зазначити, на які місця претендує абітурієнт: чи виключно на місця державного та регіонального замовлення, чи на бюджетні місця і одночасно на навчання на комерційній основі, чи виключно на місця за коштів фізичних та юридичних осіб.

БАЛ ІЗ КОЕФІЦІЄНТАМИ

Для абітурієнта все важливо — і високі бали зовнішнього незалежного оцінювання, і гарні оцінки в атестаті. Ці показники стають основою для вирахування конкурсного балу, який попередньо визначає, чи стане вступник студентом. І формується це доленосне число навчальним закладом для кожного, хто подав заяву на вступ.

Але цього року впроваджено додаткові коефіцієнти, які можуть підвищити конкурсний бал деяких абітурієнтів. Уперше з'явився регіональний коефіцієнт, орієнтований на те, щоб вступники обирали не столичні виші, а віддавали перевагу регіональним. Так, регіональний коефіцієнт становить 1,0 для Києва,

планку. Так, якщо абітурієнт для участі в конкурсі у Київському національному університеті ім. Т.Г. Шевченка повинен отримати за результатами ЗНО не менше як 140 балів із профільних предметів, то у Львівському національному університеті ім. І. Франка вимагають щонайменше 100 балів.

Першочерговий коефіцієнт, який дорівнює 1,1, застосовується щодо майбутніх медиків та педагогів, які уклали угоду про відпрацювання не менше як три роки в сільській міс-

КОЕФІЦІЄНТ 1,02 ОТРИМАЮТЬ УСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ВСТУПНИКИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ПОВНУ ЗАГАЛЬНУ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ НА ТЕРИТОРІЇ СІЛЬСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ У РІК ВСТУПУ

цевості або селищах міського типу. Вони, згідно з законом №1662 VIII «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо працевлаштування випускників», мають право на першочергове зарахування.

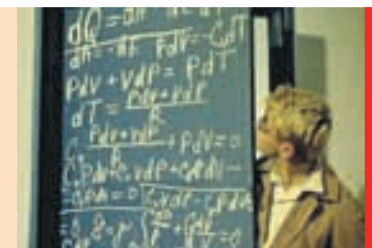
А коефіцієнт 1,02 отримають усі без винятку вступники, які здобули повну загальну середню освіту в навчальних закладах на території сільських населених пунктів у рік вступу.

Галузевий коефіцієнт — 1,03 — застосовуватиметься, якщо вступник подасть заяву з першими пріоритетами за спеціальностями, які наразі потребують підтримки. За

додаткові бали до сертифікату ЗНО з одного предмету при розрахунку конкурсного балу від 1 до 20. А членам збірних команд України, які брали участь у міжнародних олімпіадах, чемпіонам і призерам Олімпійських, Параолімпійських і Дефлімпійських ігор зараховуються 200 балів із двох вступних випробувань за вибором вступника.

КВОТНИЙ ПРИНЦИП

Позаконкурсний вступ був скасований ще 2016 року. Проте деякі категорії абітурієнтів мають право

І ще дві квоти діятимуть щодо абітурієнтів-іноземців за міжнародними зобов'язаннями та тих, хто за документами є етнічними українцем, але мешкає за кордоном.

Освітня розраховують, що кількість бюджетних місць цього року не зміниться. Тобто майже всі бажаючі стануть студентами університетів і академій.

Проте вступ до вишу — це тільки початок шляху і перші складнощі. І навіть якщо цього року комусь не пощастить, життя триває, і воно неодмінно надасть шанс на реалізацію тим, хто цього насправді прагне.

Олена САФОНОВА

Прошлогднее «Евровидение» было крайне драматичным. Совершенно неожиданно в Стокгольме победила известная украинская певица Джамала со своей песней «1944». Букмекеры прочили артистке высокие позиции, но основную ставку делали на представителя РФ Сергея Лазарева. Вот только Европа веселью и спецэффектам предпочла глубочайший смысл, проголосовав за Джамалу! Так международный песенный праздник перекочевал в Киев.

ШОУ С ОТЛОЖЕННЫМ ФИНАЛОМ

Несмотря на то, что конкурс еще даже не стартовал, страсти зашкаливают давно. Основная интрига заключалась в том, кого же страна-агрессор Россия отправит выступать в Украине — большая часть российских суперстар попала в украинский «черный список» за выступления в Крыму и поддержку военной агрессии Путина.

Поговаривали, мол, представлять РФ на конкурсе может певец Александр Панайотов. Этот исполнитель родился в Украине, до 2003 года искал свое место под солнцем на родине, а потом уехал покорять Москву. Но так и не покорил... Ко всему прочему, Панайотов несколько раз участвовал в различных национальных отборах и все время пролетал: один раз пытался пробиться на «Евровидение» от Украины и четыре раза — от России. Ну нельзя же останавливаться! Да и с точки зрения пиара это была бы неплохая кандидатура. Но Панайотов вдруг заявил, что не намерен участвовать в конкурсе...

После этого в СМИ появлялось еще несколько фамилий. Пока официально не было объявлено, что представлять Россию на конкурсе будет малоизвестная певица с ограниченными возможностями Юлия Самойлова.

Это была очень жестокая провокация со стороны РФ. Представители российского «Первого канала», который отвечал за отбор на конкурс и его трансляцию на территории страны, прекрасно понимали, что Украина не допустит выступления Самойловой в Киеве, так как девушка незаконно

ПЕЧАЛЬНО, ЧТО «ЕВРОВИДЕНИЕ» ЧЕМ ДАЛЬШЕ, ТЕМ БОЛЬШЕ ПРЕВРАЩАЕТСЯ В ПЛОЩАДКУ ДЛЯ ПОЛИТИЧЕСКИХ БАТЛОВ

посещала с концертом аннексированный Крым. Но в РФ решили сыграть на жалости европейцев и долго давили на организаторов «Евровидения» всеми возможными способами. Однако 22 марта СБУ запретила въезд Юлии Самойловой в Украину...

Россияне же продолжали гнуть свою линию. В прессе даже говорили

СКАНДАЛЬНОЕ «ЕВРОВИДЕНИЕ», или Пророческая Lasha Tumbai

ЕСЛИ ГОВОРИТЬ ОТКРОВЕННО, ТО НЕПОНЯТНО, ПОЧЕМУ МЫ СРАЗУ НЕ ОТКАЗАЛИСЬ ОТ ПРОВЕДЕНИЯ «ЕВРОВИДЕНИЯ». КОМУ И ЧТО МЫ ХОТЕЛИ ДОКАЗАТЬ? РАЗВЕ МОЖНО СЕЙЧАС РАДОВАТЬСЯ НА ВСЮ ЕВРОПУ, УСТРАИВАЯ ПИР ВО ВРЕМЯ ЧУМЫ?

МУЗЫКА И ПОЛИТИКА

За 61 год существования «Евровидения» вспыхивало множество политических скандалов.

Так, в 1969-м песенное состязание проводили в Мадриде. Тогда Австрия решила отказаться от участия, поскольку не хотела отправлять исполнителя в страну с диктаторским режи-

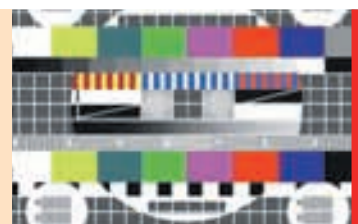
цветов. А когда израильский певец выиграл, иорданские СМИ написали, что победила Бельгия, представитель которой на самом деле занял второе место.

В 2005 году «Евровидение» впервые проводила Украина. Скандал, связанный с участием в конкурсе украинской группы «Гринджолы», помнят все. Однако двенадцать лет назад это был не

сняты с конкурса песню израильской группы Teapacks Push the button из-за политического контекста. В ее словах о «безумных правителях», которые «нажмут на кнопку», угадывался намек на ядерную программу Ирана. В конце концов представителям Израиля все же дали выступить. Впрочем, в финал они так и не попали.

В 2009 году грузинская группа «Стефане и 3G» на конкурсе должна была исполнить песню We Don't Wanna Put In («Мы не хотим давления»). Россияне подняли шумиху, потому как в игре слов явно читалась фамилия «Путин». Европейский вещательный союз признал текст песни таким, который не соответствует правилам конкурса, и предложил заменить слова. Но гордые грузины отказались это делать, а значит, и принимать участие в конкурсе.

ЕВРОПЕЙСКИЙ ВЕЩАТЕЛЬНЫЙ СОЮЗ МОЖЕТ НАКАЗАТЬ РОССИЯН ЗА ОТКАЗ ПРОВЕСТИ ТРАНСЛЯЦИЮ КОНКУРСА. НО ЭТИМ ВОПРОСОМ ЕВС ЗАЙМЕТСЯ ПОСЛЕ ОКОНЧАНИЯ «ЕВРОВИДЕНИЯ 2017»

мом Франко. Это, кстати, был один из самых удивительных конкурсов: мало того что всего шестнадцать стран участвовали в нем, так еще и объявили сразу четырех победителей — Францию, Нидерланды, Испанию и Великобританию!

В 1974-м итальянский госканал RAI отказался транслировать конкурс из-за песни участницы своей страны Джильолы Чинкветти под названием Si. Руководство телесети опасалось, что данную композицию можно будет рассматривать как пропаганду накануне референдума по поводу разводов. В 1970 году в Италии был принят закон, который устанавливал срок в пять лет для принятия судом окончательного решения о разводе супругов. В 1974 году в стране провели плебисцит с целью аннулировать этот законодательный акт (попытка, кстати, оказалась безуспешной).

На конкурсе в 1978 году, который проходил в Париже, телевидение Иордании отказалось транслировать выступление израильца и вместо этого показало изображение букета

единственный скандал. Тогда впервые на конкурсе должен был выступить Ливан. Но ливанские организаторы хотели заменить выступление представителя Израиля рекламой. Европейский вещательный союз запретил это делать, поэтому конкурсантка от Ливана Алин Лахуд снялась с конкурса, и дебют так и не состоялся.

«Евровидение 2007» было очень ярким. Именно тогда разгорелся невероятный скандал вокруг песни Верки Сердючки под названием Dancing Lasha Tumbai. Оказалось, что россияне вместо этого загадочного словосочетания услышали совсем иную фразу — Russia goodbye («Прощай, Россия!» — почти пророчество). По заверению Андрея Данилко, странные слова Lasha Tumbai по-монгольски означают просто «взбитые сливки». Впрочем, негодование россиян не помешало Данилко занять второе место на конкурсе. Но в РФ на несколько лет объявили запрет на Верку Сердючку.

Но и это еще не все. В том же году финские организаторы пригрозили

А вспомните, как россияне в прошлом году возмущались по поводу песни Джамалы...

По большому счету, неплохо было бы нам во второй раз подряд выиграть! А что? Не зря же потратили кучу денег, чтобы навести в столице «марафет». Но, если серьезно, печально, что «Евровидение» чем дальше, тем больше превращается в площадку для политических батлов. Украина и без того устала от битв и войны в целом.

И если говорить совсем откровенно, то непонятно, почему мы сразу не отказались от проведения «Евровидения» и не передали эстафету Австралии, занявшей второе место. Кому и что мы хотели доказать? Разве можно сейчас радоваться на всю Европу, устраивая пир во время чумы?

Прошлогдняя победа Джамалы невероятно ценна! Но национальная гордость, территориальная целостность и — самое главное — жизни украинцев гораздо ценнее всяких шоу.

Мария АНИНА

«Уна» — девушка без татуировки дракона

Руни Мара — одна из самых талантливых актрис своего поколения. Известность она приобрела благодаря роли Лисбет Саландер в экранизации знаменитого бестселлера Стига Ларсона «Девушка с татуировкой дракона». В 2011 году мало кому известная Мара смогла обойти на кастинге Киру Найтли, Энн Хэтэуэй, Эмму Уотсон, Кристен Стюарт, Натали Портман, Еву Грин и Скарлетт Йоханссон!

Это была настоящая победа. А после выхода фильма на большие экраны Руни Мара в одночасье стала звездой.

В 2015 году она сыграла в провокационной ленте «Кэррол», за что получила пальмовую ветвь на Каннском кинофестивале как лучшая актриса.

Казалось бы, Руни и дальше будет радовать зрителей феерическими ролями и образами. Но актриса настолько погружилась в эксперименты, что, кажется, сбилась с пути.

Совсем недавно на большие экраны вышла картина «Уна», в которой главную роль сыграла Руни Мара. Это драматический фильм режиссера Бенедикта Эндрюса, основанный на пьесе «Черный дрозд» Дэвида Харроуэра. И работа в нем «девушки с татуировкой дракона» очень огорчила.

Итак, пятнадцать лет назад юная Уна сбежала из дома с Рэем, который был намного старше ее. Понятное дело, что из этой затеи ничего не вышло. В результате мужчину судили за растление несовершеннолетней...

Шли годы. Однажды уже взрослая Уна (Руни Мара) в одном из журналов находит фотографию Рэя (Бен Мендельсон) и решает отыскать его. Девушка берет отгул и отправляется на поиски своего растлителя. При встрече оказывается, что он изменил имя, у него новая семья... Главная героиня то обвиняет Рэя в том, что он испортил ей жизнь, то признается, как сильно любила его в детстве. А возможно, любит до сих пор?

Две трети фильма длится их абсолютно странный диалог. После этого разговора двое расстаются, но Уна не унимается и отправляется домой к Рею, чтобы познакомиться с его женой... Фактически на этом фильм и заканчивается.

На самом деле это очень трагичная и глубокая история, в которую Руни Мара вписывалась идеально. Но вместо того чтобы сыграть роль жертвы, она предпочла позаимствовать все тот же образ Лисбет Саландер. Безрадостной, сильной, пессимистичной, смелой и очень ранимой.

Руни Мара очень любит провокационные сюжеты, потому как у нее нет абсолютно никаких комплексов, стеснения и страхов. Но в «Уне» актриса не смогла реализовать свой потенциал, как ни старалась. Единственная похвала Маре за то, как грациозно она весь фильм отходила на высоченных каблуках.

Режиссер Бенедикт Эндрюс, снявший до «Уны» всего один фильм — «Трамвай «Желание», не вытянул эту ленту. Материал ему достался невероятно сложный: пикантную историю нужно было разложить по полочкам и ни в коем случае не перейти грань. Шаг за шагом постановщик пытался объяснить зрителю мотивы главных героев... Настоящее время перемежалось с флэшбеками, и это было отлично.

Но все же чего-то не хватало. По большому счету, режиссер должен медленно разматывать моток этой истории, а в самом конце завязать плотный узел. Это медленное и невнятное повествование должно было иметь какой-то мегадраматический финал, чтобы после просмотра фильма зритель еще долгое время просто не мог говорить. Но этого не произошло.

Евгения ПРОРЫВАЙ

От новости, что режиссер Гор Вербински презентует свой новый фильм под названием «Лекарство от здоровья», буквально дыхание перехватило. Вспомните, ведь именно этот постановщик снял знаменитый «Звонок» и три части культовых «Пиратов Карибского моря». Посему премьера должна была быть невероятной. Но как же неприятно ошибаться!..

Итак, Локхарт (Дейн Дехан), сотрудник финансовой компании с Уолл-стрит, получает задание от руководства вернуть с швейцарского спа-курорта директора Пембрука (Гарри Гронер). Тот после недолгого пребывания на отдыхе отправил коллегам тревожное письмо о том, что не собирается возвращаться. А на носу важная сделка, и без визы руководителя она не состоится.

Локхарт на всех парах мчится в Швейцарские Альпы. По приезде в санаторий ему разрешают встретиться с боссом толь-

ко на несколько дней, но задерживается в этом невероятно странном месте почти на семь лет.

Впрочем, с сюжетом картины «Лекарство от здоровья» перемудрили. Если в самом начале интрига действительно захватывала, то ближе к середине она трансформировалась в скуку. А под конец сценаристы Джастин Хэйс и сам Гор Вербински наворотили такого, что уму непостижимо. Достаточно заманчивую фабулу напрочь испоганили примитивными легендами и

ром фильма был Боян Бацелли, с которым он снимал ленты «Звонок» и «Одиноким рейнджер». Но Бацелли был занят на других съемках. Вербински вначале искал замену, а затем решил все же подождать своего оператора. И это того стоило. Картинка получилась феерической и действительно мистической.

Постановщику можно записать в зачет и поиск места съемок. Он объездил чуть ли не всю Европу: побывал в Австрии, Чехии, Германии, Швейцарии и просмотрел четырнадцать замков, чтобы найти единственный. Идеальной съемочной площадкой стала старинная крепость Гогенцоллерн неподалеку от Хехингена (земля Баден-Вюртемберг, Германия).

«Мы с командой сняли внешний вид замка Гогенцоллерн, после чего уехали снимать внутреннюю обстановку в старую

ВРЕМЯ ОТ ВРЕМЕНИ КАЗАЛОСЬ, ЧТО СОЗДАТЕЛИ ЛЕНТЫ ПРОСТО СПЛЕЛИ ПО КУСОЧКАМ ВСЕ ЗНАМЕНИТЫЕ ТРИЛЛЕРЫ 1950–1970-Х ГОДОВ. ТУТ ВАМ НЕМНОГО «ОКНА ВО ДВОР» ХИЧКОКА, ЧУТОК «РЕБЕНКА РОЗМАРИ» ПОЛАНСКИ, ТОЛИКА «СИЯНИЯ» КИНГА... ВПРОЧЕМ, САМ ПОСТАНОВЩИК НЕ СКРЫВАЛ, ЧТО ВДОХНОВЛЯЛСЯ ИМЕННО ЭТИМИ КАРТИНАМИ

ко вечером, поэтому молодой человек отправляется в гостиницу. Но по дороге он попадает в аварию, а очнувшись, оказывается в том самом санатории. И его самого начинают лечить.

Дальше происходит какая-то чертовщина: главный герой понимает, что на этом спа-курорте творится что-то неладное... Теперь Локхарту нужно будет раскрыть страшную тайну, а заодно и спасти свою жизнь, потому как покинуть этот санаторий практически невозможно.

Кстати, идея фильма возникла отчасти благодаря философскому роману Томаса Манна «Волшебная гора», который был опубликован в 1924 году. Действие произведения происходит в санатории для больных туберкулезом, который также расположен в Альпах. Главный герой приезжает

туда навестить большого родственника всебанальщиной. Время от времени казалось, что создатели этой ленты просто сплели по кусочкам все знаменитые триллеры 1950–1970-х годов. Тут вам немного «Окна во двор» Хичкока, чуток «Ребенка Розмари» Полански, толика «Сияния» Кинга...

Впрочем, сам постановщик не скрывал, что вдохновлялся именно этими картинами. Но ведь можно было, по крайней мере, скопировать чью-то стилистику и четко следовать жанру, а не делать эдакий киновинегрет.

Более, нежели примитивный сюжет, раздражает медицинское невежество режиссера и сценариста. Порой в кадре показывали такие глупости, что хотелось отправить Вербински учебник по анатомии.

Но есть в этой картине и плюсы. К примеру, операторская работа просто фантастическая. Режиссер хотел, чтобы операто-

больницу, расположенную в другой части Германии. Кроме того, мы ездили на восток Германии в Цвиккау, где снимали сцены с бассейном. И потом все эти кусочки пазла нужно было собрать так, будто действие происходит в одном месте», — рассказывал режиссер.

Также нельзя не отметить, насколько хорошо актер Дейн Дехан справился со своей ролью. Только благодаря его мастерству и магнетизму эта лента в принципе состоялась.

Но в общем картина «Лекарство от здоровья» не стала захватывающим триллером. А жаль, ведь для этого были все возможности и предпосылки. Прежде всего — невероятно актуальная идея. Но, увы, Гор Вербински не использовал этот шанс.

Анна СПИВАК

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058–10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.